

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 20. oktobra 2017. godine
Br. ref.: RK 1140/17

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI149/16

Podnosilac

Opština Klina

**Ocena ustavnosti rešenja CML. br. 13/2016 Vrhovnog suda
Republike Kosovo od 13. septembra 2016. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija i
Gresa Caka-Nimani, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podnela opština Klina (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), koju zastupa Ali Shala, pravni zastupnik – državni pravobranilac Opštine Klina.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava rešenje CML. br. 13/2016 Vrhovnog suda Kosova od 13. septembra 2016. godine. Osporeno rešenje je uručeno podnosiocu zahteva 31. oktobra 2016. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar zahteva je ocena ustavnosti gore navedenog rešenja Vrhovnog suda. Podnosilac zahteva se ne poziva na povredu neke ustavne odredbe posebno.

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članovima 21.4 i 113.7 Ustava, članovima 47. i 48. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakoni) i pravilu 29 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 20. decembra 2016. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 16. januara 2017. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Selvete Gërzhaliu-Krasniqi za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Almiro Rodrigues (predsedavajući), Ivan Čukalović i Arta Rama-Hajrizi.
7. Dana 27. februara 2017. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i tražio od njega da u roku od 7 (sedam) dana popini zahtev.
8. Istog datuma, Sud je poslao kopiju zahteva Vrhovnom sudu Republike Kosovo.
9. Dana 3. marta 2017. godine, podnosilac zahteva je podneo tražena dokumenta.
10. Dana 6. septembra 2017. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

11. Dana 12. maja 2010. godine, podnosilac zahteva i N. P. "Morina Automobile" (u daljem tekstu: poverilac) su zaključili ugovor za usluge prevoza sa paukom.
12. Dana 29. septembra 2011. godine i 25. maja 2012. godine, strane su potpisale i dva druga ugovora u cilju produženja saradnje među njima.
13. U međuvremenu su se pojavili nesporazumi između podnosioca zahteva i poverioca za ispunjavanje finansijskih obaveza prema poslednje navedenom, za pružene usluge.

14. Dana 10. marta 2015. godine, poverilac je podneo predlog Kancelariji privatnog izvršitelja za izvršenje, zbog neispunjenja finansijskih obaveza od strane podnosioca zahteva. Predlog je podnet na osnovu „verodostojnog dokumenta“, računa br. 267 od 25. februara 2015. godine.
15. Dana 11. marta 2015. godine, Kancelarija privatnog izvršitelja je dozvolila predlog poverioca za izvršenje računa br. 267 od 25. februara 2015. godine.
16. Dana 23. marta 2015. godine, podnosilac zahteva je podneo Osnovnom sudu u Peći prigovor protiv naloga za izvršenje Kancelarije privatnog izvršitelja.
17. Dana 6. avgusta 2015. godine, Osnovni sud u Peći je rešenjem C. P. br. 7/15, delimično usvojio prigovor podnosioca zahteva, dok je delimično potvrdio nalog za izvršenje Kancelarije privatnog izvršitelja.
18. Dana 23. septembra 2015. godine, podnosilac zahteva je izjavio žalbu Apelacionom sudu protiv gore navedenog rešenja Osnovnog suda.
19. Dana 28. januara 2016. godine, Apelacioni sud je rešenjem AC. br. 3906/20 odbio žalbu podnosioca zahteva kao neosnovanu i potvrdio rešenje Osnovnog suda.
20. Dana 2. marta 2016. godine, Kancelarija privatnog izvršitelja je naložila Ministarstvu finansija (Odeljenje trezora) da izvrši uplate u skladu sa sudskim odlukama.
21. Dana 14. marta 2016. godine, podnosilac je podneo zahtev za reviziju Vrhovnom sudu protiv gore navedenih rešenja Apelacionog suda i Osnovnog suda. Podnosilac zahteva je podneo reviziju, tvrdeći bitnu povredu odredaba izvršnog i parničnog postupka, pogrešnu primenu materijalnog prava sa predlogom da se zahtev poverioca za izvršenje proglaši kao van roka; ili da se odluke nižestepnih sudova ponište i stvar vrati na ponovno suđenje.
22. Dana 25. marta 2016. godine, Ministarstvo finansija je izdalo nalog za isplatu za izvršenje sudskih odluka.
23. Dana 25. aprila 2016. godine, podnosilac zahteva je tražio od Kancelarije glavnog državnog tužioca da podigne zahtev za zaštitu zakonitosti protiv rešenja Apelacionog suda i Osnovnog suda.
24. Dana 12. maja 2016. godine, Kancelarija glavnog državnog tužioca je obavestila podnosioca zahteva da je usvojila njegovu inicijativu i podnela Vrhovnom sudu zahtev za zaštitu zakonitosti protiv gore navedenih odluka nižestepnih sudova. Državni tužilac je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti, tvrdeći bitnu povredu odredaba parničnog postupka, pogrešnu primenu materijalnog prava, sa predlogom da se osporene odluke ukinu i stvar vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.
25. Dana 13. septembra 2016. godine, Vrhovni sud je rešenjem Cml. br. 13/2016 odbio, kao neosnovan, zahtev za zaštitu zakonitosti državnog tužioca podnet protiv odluka Apelacionog suda i Osnovnog suda.

Navodi podnosioca

26. Podnosilac zahteva naglašava *“Smatramo da se u konkretnom slučaju radi o podnošenju našeg zahteva po osnovu odredbe iz člana 113, stav 4 Ustava Republike Kosova, pošto smatramo da: opština je ovlašćena da ospori ustavnost zakona ili akata Vlade, koji ugrožavaju opštinske odgovornosti ili umanjuju opštinske prihode, ako je relevantna opština pogođena tim zakonom ili aktom”*.
27. Podnosilac zahteva u nastavku tvrdi *“U konkretnom slučaju, Opština Klina kao dužnik u ovom slučaju je dana 31.10.2016. godine dobila rešenje Vrhovnog suda Kosova sa brojem, Cml. br. 13/2016 od 13.9.2016. godine, kojim je slučajem konačno rešeno na našu štetu, te smo onda smatrali da smo pogođeni jednom takvom nezakonitom sudskom odlukom, ali i radnjom i aktom Ministarstva finansija – Odeljenja trezora u Prištini, koje je dana 25.3.2016. godine neposredno prenelo finansijska sredstva sa računa Opštine Klina na račun P.P. „Morina Automobile“, u Klini, kao navodno na nalog za odobrenje izvršenja sa oznakom, P.br.219/15 od 2.3.2016. godine, privatnog izvršitelja Gj. R. sa sedištem u Đakovici, i to prema našoj evidenciji koju imamo iz izveštaja free balansa od 25.3.2016. godine u vrednosti od 88,798.76 evra.”*
28. Na kraju, podnosilac zahteva traži od Suda da proglasi zahtev prihvatljivim i poništi sve sudske odluke i nalog Ministarstva finansija.

Prihvatljivost zahteva

29. Sud prvo razmatra da li je zahtev ispunio uslove prihvatljivosti, propisane Ustavom, predviđene Zakonom i dalje utvrđene Poslovníkom.
30. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1, 4 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuju:
- “1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.*
- [...]
- 4. Opština može da ospori ustavnost zakona ili akata Vlade koji povređuju njihove opštinske odgovornosti ili umanjuju njihove prihode, ako taj zakon ili akt utiče na tu Opštinu.*
- [...]
- 7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.*
31. Sud se poziva i na stav 4, člana 21. [Opšta načela] Ustava, koji propisuje:

“[...]
4. Ustavom utvrđena prava i osnovne slobode važe i za pravna lica, onoliko koliko su izvodljiva”.

32. Sud se poziva na član 48. [Tačnost podneska] i 49. [Rokovi] Zakona, koji propisuje:

Član 48

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.

Član 49

Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku..”.

33. Sud takođe uzima u obzir pravilo 36 (2) (a) i (c) Poslovnika, koje propisuje:

“(2) Sud proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi::

a) da zahtev nije prima facie opravdan, ili

[...]

c) da podnosilac zahteva nije žrtva kršenja prava zagwarantovanih Ustavom;”

34. U ovom slučaju, Sud primećuje da je podnosilac zahteva iscrpeo sva pravna sredstva u skladu sa stavom 7, člana 113. Ustava; i da je zahtev podnet u zakonskom roku od 4 (četiri) meseca, kao što je propisano u članu 49. Zakona.
35. Sud dalje treba da utvrdi da li je podnosilac zahteva naveo i potkrepio svoje ustavne tvrdnje kao što je propisano u članu 48. Zakona.
36. Sud, takođe, uzima u obzir pravni položaj opštine kao pravnog lica, na osnovu člana 5. Zakona br. 03/L-040 o lokalnoj samoupravi.
37. U tom smislu, Sud kao preliminarno pitanje primećuje da, uprkos tvrdnjama podnosioca zahteva, zahtev koji se razmatra će se oceniti u smislu člana 21.4 i 113.7 Ustava, jer su osporene odluke sudske odluke, dok je izvršni akt Ministarstva finansija donet kao posledica toga i u funkciji izvršenja sudskih odluka (vidi kao jedan od poslednjih izvora: slučaj Ustavnog suda Republike Kosovo br. KI48/14 i KI49/14, podnosilac zahteva: *Opština Vučitrn, ocena ustavnosti rešenja Osnovnog suda u Mitrovici-ogranaka u Vučitrnu, rešenje o neprihvatljivosti od 17. maja 2016. godine*, stav 49).
38. Sud primećuje da ja srž zahteva tvrdnja podnosioca da su sudske odluke i nalog za isplatu Ministarstva finansija donete bez ijedne pravne ili ustavne osnove.
39. U tom smislu, Sud takođe primećuje da se podnosilac zahteva ne poziva na povredu neke od ustavnih odredbi koje pružaju garanciju za zaštitu osnovnih ljudskih prava i sloboda u meri u kojoj one važe i za pravno-javna lica.
40. Što se tiče tvrdnji podnosioca zahteva o *“sudskim odlukama donetim bez ijedne sudske osnove“*, obrazloženje Vrhovnog suda može da se rezimira na sledeći način: *“Apelacioni sud Kosovo, je u žalbenom postupku našao da je prvostepeni sud, utvrđujući pravino u potpuno činjenično stanje, pravično*

sproveo i materijalne odredbe, kada je prvostepeni sud delimično ostavio na snazi naredbu za izvršenje privatnog izvršioca. Prema oceni ovog suda, poverilac je vršio usluge za dužnika, prema ugovorima koji su sklopljeni tokom perioda 12.05.2012. godine do 24.05.2015. godine, vršeći usluge prevoza i parkiranja vozila koje je konfiskovala Policija Kosova... Polazeći od ovakvog činjeničnog stanja Vrhovni sud Kosova je našao da sud niže instance, po osnovu utvrđenog činjeničnog stanja je pravilno sproveo materijalne odredbe kada su našli da je tužbeni zahtev poverioca delimično osnovan.”

41. Iz sadržaja zahteva proizilazi da su sudovi ocenili sva glavna pitanja, kao što su: (i) ocena ugovora i pravno-obavezni odnos između podnosioca zahteva i poverioca; (ii) ocena „verodostojnog dokumenta“ za dozvoljavanje izvršenja; (iii) ocena tačnog duga koji je podnosilac zahteva imao prema poveriocu za izvršene usluge; i (iv) ocena zastarevanja jednog dela duga koji je podnosilac zahteva dugovao poveriocu.
42. Ustav ne garantuje povoljan ishod za nečiji slučaj, niti dozvoljava da Sud dovede u pitanje materijalnu pravdu ishoda građanskog spora, gde uglavnom jedna od strani dobija, a druga gubi (Ustavni sud Republike Kosovo: slučaj br. KI142/15, podnosilac zahteva: *Habib Makiqi, ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda Kosova Rev. br. 231/2015 od 1. septembra 2015. godine*, rešenje o neprihvatljivosti od 1. novembra 2016. godine, stav 43).
43. U tom smislu, Sud primećuje da je podnosiocu zahteva omogućeno sprovođenje postupka na osnovu principa kontradiktornosti; da je on mogao tokom različitih faza postupka da predstavi argumente i dokaze koje je smatrao relevantnim za svoj slučaj; da mu je data mogućnost da efikasno ospori argumente i dokaze koje je predstavila suprotna strana; i da su svi argumenti, objektivno gledano, koji su bili relevantni za rešavanje njegovog slučaja, pravilno saslušani od strane sudova; da su činjenični i pravni razlozi protiv osporene odluke detaljno razmotreni; i da su u skladu sa okolnostima, postupci, gledano u celini, bili pravični (vidi, na primer: slučaj *Garcia Ruiz protiv Španije* [VV], predstavka br. 30544/96, presuda od 21. januara 1999. godine, stav 29).
44. Sud ističe da nije njegov zadatak da se bavi greškama u činjenicama ili zakonu navodno počinjenim od strane redovnih sudova prilikom ocene dokaza ili primene zakona (zakonitost), osim i u meri u kojoj su mogle povrediti prava i slobode zaštićene Ustavom (ustavnost).
45. U stvari, uloga je redovnih sudova da tumače i primenjuju relativna pravila procesnog i materijalnog prava (vidi: *mutatis mutandis, Garcia Ruiz protiv Španije* [VV], br. 30544/96, stav 28, Evropski sud za ljudska prava [ESLjP] 1999-I).
46. Ustavni sud podseća da nije sud utvrđivanja činjenica i da je pravilno i potpuno utvrđivanje činjeničnog stanja puna nadležnost redovnih sudova, dok je uloga Ustavnog suda samo da obezbedi poštovanje prava garantovanih Ustavom i drugim pravnim instrumentima, dakle, ne može da deluje kao „sud četvrtog stepena“ (vidi: slučaj *Akdivar protiv Turske*, br. 21893/93, ESLjP, presuda od

16. septembra 1996. godine, stav 65, takođe: *mutatis mutandis* u slučaju KI86/11, podnosilac zahteva: *Milaim Berisha*, rešenje o neprihvatljivosti od 5. aprila 2012. godine).

47. Na kraju, Sud smatra da se podnosilac zahteva ne poziva na neku od ustavnih odredbi i uopšteno opisuje i pokreće zakonska pitanja, ne navodeći tačno i ne iznoseći svoje tvrdnje na ustavnom nivou kao što je propisano u članu 48. Zakona.
48. U ovim okolnostima, Sud smatra da podnosilac zahteva nije potkrepio dokazima tvrdnje o povredi osnovnih ljudskih prava i sloboda garantovana Ustavom. Činjenice slučaja ne ukazuju na to da je sud postupao u suprotnosti sa procesnim garancijama propisanim Ustavom.
49. Podnosilac zahteva nije uspeo da obrazloži svoj zahtev *prima facie* i shodno tome, ne može da tvrdi da je predmet povrede nekog prava koje je garantovano Ustavom.
50. Na osnovu gore navedenih ocena, zahtev je na ustavnim osnovama očigledno neosnovan i treba da se proglasi neprihvatljivim kao što je propisano u članu 113.7 Ustava, predviđeno u članu 48. Zakona i dalje utvrđeno u pravilu 36 (2) (a) i (c) Poslovnika.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud Kosova, u skladu sa članom 113 (1) i (7) Ustava, članom 48. Zakona i pravilima 36 (2) (a) i (c) Poslovnika, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20.4 Zakona i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah

Sudija izvestilac

Selvete Gërshaliu-Krasniqi

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi